

*Ja jestem
chlebem żywym,
który zstąpił z nieba*

Eucharystia

I Komunia Święta

5 maja 2024 roku, godz. 11.00

6 Niedziela Wielkanocna, rok B

Aktualizacja: 16.09.2023 r.

Spis treści:

- 1.** Wstęp.
- 2.** Obrzędy wstępne.
 - a. Przed kościołem.
 - b. Akt pokuty.
 - c. Wezwania do Chrystusa Pana.
 - d. Hymn.
 - e. Kolekta.
- 3.** Liturgia słowa.

- a. Pierwsze czytanie.
- b. Psalm responsoryjny.
- c. Drugie czytanie.
- d. Śpiew przed Ewangelią.
- e. Ewangelia.
- f. Prośba rodziców.
- g. Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych.
- h. Modlitwa wiernych.
4. Liturgia eucharystyczna.
 - a. Przygotowanie darów.
 - b. Modlitwa eucharystyczna.
5. Obrzędy Komunii.
 - a. Dziękczynienie po Komunii.
6. Obrzędy zakończenia.
 - a. Podziękowania.
7. Błogosławieństwo chleba i rozesłanie.
8. Przyjęcie pierwszokomunijne.
9. Biały Tydzień.
10. Pieśni.

1. Wstęp

Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej jest wielkim wydarzeniem dla całej katolickiej rodziny. Takimi cichymi bohaterami tego dnia są rodzice dzieci pierwszokomunijnych. To oni z pomocą kapłana i katechetów dołożyli wszelkich starań, aby swoje dzieci przygotować do jak najgodniejszego przyjęcia Jezusa w Komunii Świętej. To oni, uczestnicząc w dzisiejszej liturgii, zapraszają Jezusa w Eucharystii do swojej rodziny, do swoich serc i co najpiękniejsze - do serca swojego dziecka, które po raz pierwszy będzie gościć Jezusa w świątyni swojego ciała.

Postarajmy się uczestniczyć w tym wydarzeniu całą rodziną i uczynimy wszystko, aby Jezus w Najświętszym

Sakramencie mógł doświadczyć naszej miłości w naszych sercach, w naszych domach i w naszej rodzinie – dzisiaj i każdego dnia.

Na uroczystość I Komunii św. rodzice przygotowują:

1. Kościół (sprzątanie i wystrój), 2. kwiaty na podziękowania, 3. kwiaty na dar ołtarza (zebrane z ogródków przydomowych), 4. dar ołtarza (...), 5. winogron (2 lub 3 kiście winogronu), 6. bochen chleba na dar ołtarza i po jednym chlebku dla dzieci pierwszokomunijnych (umieszczamy je obok ołtarza).

W kościele należy przygotować:

1. Mikrofon bezprzewodowy, 2. kociołek z wodą święconą i kropidło, 3. stolik nakryty białym obrusem, a na nim dary ołtarza: a) kwiaty, b) różaniec, c) chleb i winogron (na tacach), d) hostia i komunikanty dla dzieci, e) wino i woda, f) dar ołtarza.

2. Obrzędy wstępne

2a. Przed kościołem

Wyjście procesyjne z zakrystii przez środek kościoła w kolejności: 1. turyferarz, 2. krucyferariusz, 3. akolici, 4. ministranci, 5. kapłan. Dzwonek na rozpoczęcie Mszy św.

Pieśń na wejście (2 zwrotki): **Pod Twą obronę.**

Kiedy dojdziemy do schodów przed kościołem, rozchodzimy się na lewo i prawo, zostawiając środek wolny, tak aby mógł przejść kapłan.

Kapłan rozpoczyna Mszę św. od znaku krzyża, a następnie pozdrowia dzieci, rodziców i cały lud, wyrażając radość z możliwości doprowadzenia dzieci do Stołu Pańskiego. Potem rodzice błogosławią swoje dzieci.

P. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

P. Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami.

W. Amen.

P. Drodzy rodzice, chrzestni i wszyscy obecni! Kochane dzieci!

Serdecznie was witam w tym najświętszym miejscu w parafii, które już ponad 400 lat temu wybrał dla nas Bóg. To miejsce jest dla nas bramą do nieba. Tu w Najświętszym Sakramencie w dzień i w noc z wszelkimi łaskami czeka na nas miłosierny i kochający Pan, który chce zamieszkać w każdym z nas i prowadzić nas przez życie do nieba.

Dzisiaj przeżywamy wielką uroczystość w waszym życiu. Oto po raz pierwszy przyjmiecie Komunię Świętą. Jezus w Niej obecny przyjdzie do waszych serc.

Za was, za waszych rodziców i wasze rodziny składam tę Najświętszą Ofiarę Mszy Świętej.

Kochane dzieci, poproście teraz waszych rodziców o błogostawieństwo na ten święty czas.

Dzieci zwracają się w stronę rodziców i patrząc im w oczy proszą o błogostawieństwo:

Błogostaw Ojczy, błogostaw Matko * dłońmi swoimi. Gdy dziś Chrystusa mam przyjąć * wspólnie z innymi. Na świętą chwilę, w radości czy udręce * niech błogostawią nam rodziców ręce.

Teraz rodzice (za nimi chrzestni) wyciągają ręce w stronę głowy swojego dziecka, i powtarzając za kapłanem słowa błogostawieństwa, czynią nad dzieckiem znak krzyża.

Niech Cię błogostawi * i ochrania Bóg: * Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W tym czasie dzieci żegnają się i mówią:

W. Amen.

Następnie całują ręce swoich rodziców; jest to znak szacunku i wdzięczności za ich błogostawieństwo i doprowadzenie do I Komunii św.

Rozpoczyna się **procesja do ołtarza**. Wracamy w takiej samej kolejności, jak przyszliśmy przed kościół. Za kapłanem idą dzieci pierwszokomunijne, za nimi ich rodzice, chrzestni i pozostali wierni. Idąc do ołtarza śpiewamy: **Idzie mój Pan**.

Po dojściu do ołtarza wszyscy zajmują przygotowane miejsca (nie siadamy). Dziecko pierwszokomunijne, które będzie śpiewać, idzie do ambonki i rozpoczyna śpiew.

Śpiewamy: **Oto jest dzień**.

Dziecko pierwszokomunijne:

W tym czasie kapłan całuje ołtarz i zasypuje kadzidło do trybularza, po czym w asyście dwóch ministrantów okadza ołtarz.

1000000

2b. *Akt pokuty*

Kiedy będzie kończyć się pieśń, wyznaczone dziecko pierwszokomunijne udaje się w stronę ambonki, aby odczytać wprowadzenie do aktu pokuty.

Dziecko pierwszokomunijne:

Panie Jezu, wiemy jak bardzo nas kochasz. Stajemy tu przed Tobą ze skruchą w sercu. To Ty wzięłeś na siebie nasze grzechy, byśmy mogli z ufnością nazywać Boga Ojcem. Tak często przyrzekamy poprawę i przebaczasz nam, więc przebacz jeszcze i ten raz, gdy z żalem przepraszamy śpiewając: Przepraszam Cię Boże...

Dzieci i wierni śpiewają akt pokuty: **Przepraszam, Cię Boże**.

Kapłan prosi o odpuszczenie grzechów:

P. Niech się zmiłuje nad wami Bóg wszechmogący, i odpuściwszy nam grzechy, doprowadzi nas do żywota wiecznego.

W. Amen.

2c. *Wezwania do Chrystusa Pana*

Następują wezwania do Chrystusa, jeżeli nie użyto trzeciej lub czwartej formy aktu pokuty:

- P. Panie, zmiłuj się nad nami.
- W. Panie, zmiłuj się nad nami.
- P. Chryste, zmiłuj się nad nami.
- W. Chryste, zmiłuj się nad nami.
- P. Panie, zmiłuj się nad nami.
- W. Panie, zmiłuj się nad nami.

2d. *Hymn*

Jeżeli jest to przewidziane, śpiewa się lub odmawia hymn Chwałą na wysokości Bogu. Hymn może rozpocząć kapłan albo śpiewacy, albo wszyscy obecni.

Chwała na wysokości Bogu, * a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. * Chwalimy Cię. * Błogostawimy Cię. * Wielbimy Cię. * Wystawiamy Cię. * Dzięki Ci składamy, * bo wielka jest chwała Twoja. * Panie Boże, Królu nieba, * Boże Ojczy wszechmogący. * Panie, Synu Jednorodzony, * Jezu Chryste. * Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. * Który gładzisz grzechy świata, * zmiłuj się nad nami. * Który gładzisz grzechy świata, * przyjm błaganie nasze. * Który siedzisz po prawicy Ojca, * zmiłuj się nad nami. * Albowiem tylko Tyś jest święty. * Tylko Tyś jest Panem. * Tylko Tyś Najwyższy, Jezu Chryste. * Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. * Amen.

2e. *Kolekta*

Po skończeniu hymnu kapłan ze złożonymi rękami mówi:

P. Módlmy się.

Wszyscy razem z kapłanem modlą się przez pewien czas w milczeniu.

W tym czasie wzbudzamy w sobie intencję naszego uczestniczenia we Mszy św., np. Boże, proszę Cię o Twoje błogostwieństwo dla mojego dziecka.

Kiedy kapłan rozpoczyna modlitwę lektor czytający pierwsze czytanie, powoli i dostojnie, udaje się do ambonki.

Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę. Po jej ukończeniu lud odpowiada:

W. Amen.

3. Liturgia słowa

Podczas czytań uważnie słuchamy słowa. Siedząc nie zakładamy nogi na nogę, tułów wyprostowany, oczy zwracamy w stronę wypowiadającego słowa.

Lektor (dziecko pierwszokomunijne) udaje się na ambonę i odczytuje pierwsze czytanie, którego wszyscy słuchają, siedząc. Aby zaznaczyć koniec czytania lektor dodaje: Oto słowo Boże. Wszyscy odpowiadają: Bogu niech będą dzięki.

Lektor 1:

Przebieg czytania

Pierwsze czytanie

Dz 10, 25-26. 34-35. 44-48

Powołanie pogan do Kościoła

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Kiedy Piotr wchodził, Korneliusz wyszedł mu na spotkanie, padł mu do nóg i oddał mu pokłon. Piotr podniósł go ze słowami: «Wstań, ja też jestem człowiekiem».

Wtedy Piotr przemówił: «Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu na osoby. Ale w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie».

Kiedy Piotr jeszcze mówił o tym, Duch Święty zstąpił na wszystkich, którzy słuchali nauki. I zdumieli się wierni pochodzenia żydowskiego, którzy przybyli z Piotrem, że dar Ducha Świętego wylany został także na pogan. Słyszeli bowiem, że mówią językami i wielbią Boga.

Wtedy odezwał się Piotr: «Któż może odmówić chrztu tym, którzy otrzymali Ducha Świętego tak samo jak my?». I rozkazał ochrzcić ich w imię Jezusa Chrystusa.

Potem uprosili go, aby zabawił u nich jeszcze kilka dni.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

Kiedy lektor kończy czytanie mówiąc: „Oto słowo Boże,” kantor wstaje i udaje się do ambonki, aby zaśpiewać psalm.

Psalmista, czyli kantor (dzieci pierwszokomunijne) śpiewa lub recytuje psalm, a wszyscy powtarzają refren.

Kantor 1:

Psalm responsoryjny

Psalm responsoryjny

Ps 98 (97), 1. 2-3ab. 3cd-4 (R.: por. 2b)

Refren: Wobec narodów objawił zbawienie.

Albo: Alleluja.

- 1 Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
albowiem uczynił cuda.
Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica *
i święte ramię Jego.
Refren.
- 2 Pan okazał swoje zbawienie, *
- 3 na oczach pogan objawił swoją sprawiedliwość.

Wspomniał na dobroć i na wierność swoją *
dla domu Izraela.

Refren.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi *
zbawienie Boga naszego.

4 Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemi, *
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Refren.

Kiedy rozpoczyna się ostatni refren psalmu, lektor 2 wstaje i udaje się do ambonki.

Drugie czytanie, lektor odczytuje z ambony, jak poprzednio.

Lektor 2:

Drugie czytanie

1 J 4, 7-10

Bóg jest miłością

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła

Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłowiał i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

Podobnie jak przy pierwszym czytaniu na słowa lektora: „Oto słowo Boże,” kantor wstaje i udaje się do ambonki, aby zaśpiewać Alleluja.

Wszyscy powstają. Następuje Alleluja lub inny śpiew przed Ewangelią. W tym czasie turyferarz i nawikulariusz podchodzą do kapłana, który stojąc, nakłada kadziło. Po jego nałożeniu akolici ze świecami podchodzą do ambony.

Kantor 2:

Śpiew przed Ewangelią

J 14, 23

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, * a Ojciec mój umiłuje go i do niego przyjdziemy.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Kapłan udaje się na ambonę. Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, towarzyszą mu ministranci z kadziłem i ze świecami. Na ambonie kapłan mówi:

P. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

P. Słowa Ewangelii według świętego **N.**

Równocześnie czyni znak krzyża na księdze oraz (razem z wiernymi na czole, ustach i piersi).

W. Chwała Tobie, Panie.

Ewangelia

J 15, 9-17

Przykazanie miłości

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości.

To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.

To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przyniesili i by owoc wasz trwał, aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go prosicie w imię moje.

To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali».

Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

Po odczytaniu Ewangelii, kapłan całuje księgę, mówiąc cicho: „Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy.” Następnie kapłan wygłasza homilię. Wszyscy słuchają, siedząc.

1. Ktoś z rodziców

3f. Prośba rodziców

Rodzice:

Wszyscy powstają. Rodzice podchodzą do mikrofonu i twarzą zwróceni w stronę kapłana mówią:

Czcigodny Księżu Proboszczu!

Przed kilkoma laty, z troską i miłością katolickich rodziców przynieśliśmy nasze dzieci do Kościoła, prosząc dla nich o chrzest, łaskę i wiarę. To święte, Boże życie, które otrzymały na Chrzcie Świętym, chcieliśmy w nich podtrzymywać i rozwijać. Sami, tak jak potrafilismy, mówiliśmy im o Bogu i składali świadectwo wiary. Potem dbaliśmy o to, aby na lekcjach religii bardziej

poznali Chrystusa i pokochały Go swoim dziecięcym sercem.

Dziś, wobec zgromadzonej tu rodziny i wspólnoty parafialnej, prosimy Cię, Księżo Proboszczu, abyś w czasie tej uroczystej Mszy Świętej udzielił naszym dzieciom Pierwszej Komunii Świętej.

Pragniemy bowiem, aby z Jezusem przeszły przez życie, aby były radością naszą, Kościoła świętego i naszej Ojczyzny.

P. Naszym prawdziwym szczęściem jest dzielić się Bogiem z innymi. Dlatego też uczynimy to z wielką radością. Kochane dzieci, powiedzcie same, czego w dniu dzisiejszym najbardziej j oczekujecie?

Dzieci: Gorącym pragnieniem naszych dziecięcych serc + jest przyjąć kochanego Pana Jezusa + i mieć Go na zawsze. + Z Nim będziemy lepsi, + będziemy bardziej kochać naszych rodziców + i wszystkich ludzi.

3g. Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych

P. Drogie dzieci. Zaraz po waszym urodzeniu rodzice i chrzestni prosili dla was o Chrzest św. i zobowiązali się, że wychowają was w wierze i nauczą tak żyć, jak przystoi dzieciom Bożym. Teraz nadeszła chwila w waszym życiu, abyście same wyznały wiarę i wyrzekły się zła. Uczynicie to przy zapalanej świecy paschalnej, od której kiedyś wasz ojciec zapalił dla was świecę chrzcielną. Zatem pytam się was, drogie dzieci:

P. Czy wyrzekacie się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

Dzieci: **Wyrzekamy się.**

P. Czy wyrzekacie się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby was grzech nie opanował?

Dzieci: **Wyrzekamy się.**

P. Czy wyrzekacie się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

Dzieci: **Wyrzekamy się.**

P. Teraz wyznajcie razem z wszystkimi swoją wiarę:
Czy wierzycie w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Dzieci: **Wierzimy.**

P. Czy wierzycie w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca, którego dzisiaj przyjmujecie pod postacią Chleba do waszych serc?

Dzieci: **Wierzimy.**

P. Taka jest nasza wiara, taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Panu Naszym.

Wszyscy: **Amen.**

Ministrant z kropidłem i wodą święconą podchodzi do kapłana. Teraz kapłan kropi dzieci i wszystkich wiernych wodą święconą (na pamiątkę chrztu). Gdy spadnie na nas poświęcona woda czynimy znak krzyża.

W tym czasie można zaśpiewać: „**Jezu zostań w nas**” lub inną pieśń.

© Wydawnictwo

3h. *Modlitwa wiernych*

Rodzice i dzieci:

Rodzice wraz z dziećmi podchodzą do mikrofonu i po wstępie kapłana odczytują wezwania modlitwy.

P. Przez Jezusa Chrystusa, który z miłością przygarbiał ku sobie dzieci i mówił, iż takich jest królestwo

niebieskie, zanośmy wspólne błagania do Boga w ich intencjach oraz całego Kościoła i świata.

Ojciec:

1. Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, + aby otwierał Chrystusowi + granice państw i drzwi serc wszystkich ludzi.

W. Śpiew: Wysłuchaj nas Panie, do Ciebie wołamy, wysłuchaj, prosimy Cię.

Matka:

2. Módlmy się za naszych biskupów, + za naszego Księdza Proboszcza i wszystkich duszpasterzy, + aby służyli Kościołowi na wzór Chrystusa, Dobrego Pasterza.

Chłopiec:

3. Módlmy się za naszych rodziców i chrzestnych, + aby Bóg obdarzył ich zdrowiem i błogostawieństwem + w codziennej pracy i w trudach wychowania dzieci.

Dziewczynka:

4. Módlmy się za dzieci, które przystąpiły do Pierwszej Komunii Świętej, + aby eucharystyczne spotkanie złączyło ich serca + trwały przyjaźnią z Chrystusem.

Chłopiec:

5. Módlmy się za dzieci, które nie znają jeszcze Chrystusa, + aby z pomocą swych bliskich + poznały wspaniałe światło Jego Ewangelii.

Dziewczynka:

6. Módlmy się za nas tu zebranych, + abyśmy umocnieni słowem Bożym i Eucharystią + z ufnością szli w nasze życie.

P. Wszechmogący Boże, który pokornych hojnie ob-

darzasz łaską, + wysłuchaj naszych modlitw * i spraw, aby ci, za których się modlimy, cieszyli się zawsze Twoją pomocą. Przez Chrystusa, Pana naszego.

4. Liturgia eucharystyczna

4. Liturgia eucharystyczna

4a. Przygotowanie darów

4a. Przygotowanie darów

Po liturgii słowa rozpoczyna się śpiew na przygotowanie darów. W tym czasie ministranci umieszczają na ołtarzu korporał (palkę), puryfikaterz, kielich i mszał.

Wypada, aby wierni zaznaczyli swój udział w ofierze, przynosząc albo chleb i wino potrzebne do sprawowania Eucharystii, albo inne dary na potrzeby kościoła i ubogich. Ofiary wiernych może przyjmować kapłan przy pomocy ministrantów. Składa się je w odpowiednim miejscu. Natomiast chleb i wino przeznaczone do sprawowania Eucharystii znosi się na ołtarz. Przyjmuje się także pieniądze lub inne dary na rzecz ubogich lub na potrzeby kościoła, przyniesione przez wiernych lub zebrane w kościele, dlatego dary te składa się w odpowiednim miejscu w prezbiterium, lecz poza ołtarzem.

Gdy rozpocznie się 6 wezwanie modlitwy wiernych, niosący dary ołtarza podchodzą do stolika z przygotowanymi darami, biorą je i ustawiają się do procesji z darami. Pomagają im w tym rodzice.

Komentator:

Cichy podkład muzyczny: *Cóż Ci, Jezu damy.*

Składanie darów. Teraz dzieci pierwszokomunijne wraz ze swoimi rodzicami zbliżają się w procesji do ołtarza. Jezusowi składają w darze:

1. Świecę chrzcielną – pamiątkę chrztu i włączenia nas do Kościoła świętego.

Świeca:

2. Białą szatę – znak naszej świętości otrzymanej na

chrzcie świętym.

Szata:

3. Do ołtarza przynosimy **kwiaty i różaniec** - znak naszego oddania i miłości do Maryi, Matki Jezusa.

Kwiaty i różaniec:

4. **Przyrzeczenia** – składamy Bogu w darze wyrzeczenie się do 18 roku życia picia alkoholu, palenia papierosów i używania jakichkolwiek środków odurzających; – jest to zadośćuczynienie Bogu za grzechy świata.

Przyrzeczenia:

5. Do ołtarza przynosimy nasz dar komunijny: **dar ołtarza** – są to nasze ofiary pieniężne na nowe konfesjonały w naszym kościele.

Dar komunijny:

6. **Winogron i chleb** – pożywienie dla ciała.

Winogron i chleb:

7. Do ołtarza przynosimy:
wino – które stanie się w czasie konsekracji prawdziwą Krwią Jezusa
oraz **chleb** – który kapłan przemieni w prawdziwe Ciało Jezusa.

Wino i chleb:

Na przygotowanie darów śpiewamy: **Sercem kocham Jezusa.**

Śpiewają:

W tym czasie kapłan, stojąc przy ołtarzu, bierze patenę z chlebem, unosi ją nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

Błogostawiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, *

bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, * który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich; * Tobie go przynosimy, * aby stał się dla nas chlebem życia.

Następnie składa patenę z chlebem na korporale. Jeżeli nie wykonuje się śpiewu, kapłan może odmówić te słowa głośno, wtedy wszyscy odpowiadają:

W. Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Diakon lub kapłan wlewa wino i nieco wody do kielicha, mówiąc:

Przez to misterium wody i wina * daj nam, Boże, udział w Bóstwie Chrystusa, * który przyjął nasze człowieczeństwo.

Potem kapłan bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, * który jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; * Tobie je przynosimy, * aby stał się dla nas napojem duchowym.

Następnie składa kielich na korporale. Jeżeli nie wykonuje się śpiewu, kapłan może odmówić te słowa głośno, na końcu wszyscy odpowiadają:

W. Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Potem kapłan pochylony mówi cicho:

Przyjmij nas, Panie, stojących przed Tobą * w duchu pokory i z sercem skruszonym; * niech nasza Ofiara tak się dzisiaj dokona * przed Tobą, Panie Boże, * aby się Tobie podobała.

Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, kapłan okadza dary i ołtarz, po czym diakon lub ministrant może okadzić kapłana i lud. Kapłan stojąc z boku ołtarza, myje ręce, mówiąc cicho:

Obmyj mnie, Panie, z mojej winy * i oczyść mnie z grzechu mojego.

Następnie, stojąc przed środkiem ołtarza, kapłan zwrócony do ludu, rozkładając i składając ręce, mówi:

Módlcie się, * aby moją i waszą Ofiarę * przyjął Bóg,

Ojciec wszechmogący.

Wszyscy odpowiadają:

W. Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich * na cześć i chwałę swojego imienia, * a także na pożytek nas i całego Kościoła świętego.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę nad darami; po jej ukończeniu wszyscy odpowiadają:

W. Amen.

1. Modlitwa eucharystyczna

4b. *Modlitwa eucharystyczna*

Prefacja

Kapłan rozpoczyna Modlitwę eucharystyczną, rozkładając ręce, mówi:

P. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

P. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

P. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Kapłan odmawia prefację z rękami rozłożonymi. Przy końcu prefacji składa ręce i razem z wiernymi kończy prefację, śpiewając lub głośno mówiąc:

W. Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

Druga Modlitwa eucharystyczna

Kapłan może odmówić jedną z dziesięciu modlitw eucharystycznych (wśród Modlitw eucharystycznych są dwie Modlitwy o tajemnicy pojednania i trzy Modlitwy z udziałem dzieci). W niniejszym opracowaniu jest podana Druga Modlitwa eucharystyczna. Używane skróty w mszale: **GC** – główny celebrans; **1K** – pierwszy koncelebrans; **2K** – drugi koncelebrans; **WK** – wszyscy koncelebransi.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

GC Zaprawdę, święty jesteś, Boże, * źródło wszelkiej świętości.

Odmawia się w niedziele, w które nie wypada inne wspomnienie.

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem * uroczyście obchodzimy pierwszy dzień tygodnia, * w którym Jezus Chrystus zmartwychwstał * i zesłał na Apostołów Ducha Świętego. * Przez Chrystusa prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

Kapłan składa ręce i trzymając je wyciągnięte nad darami, mówi:
Zawsze, kiedy kapłan wzywa Ducha Świętego nad darami (wizualny znak - wyciąga ręce nad darami) – kłękamy na oba kolana i wpatrujemy się w kapłana.

WK Uświęć te dary * mocą Twojego Ducha,

składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:

aby stały się dla nas Ciałem + i Krwią * naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Składa ręce. W formułach, które następują, słowa Chrystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.

On to, gdy dobrowolnie wydał się na mękę,

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął chleb i dzięki Tobie składając, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

**Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:
to jest bowiem Ciało moje,
które za was będzie wydane.**

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przykłada.

W tym czasie z wielką wiarą wpatrujemy się w Hostię, którą kapłan ukazuje ludowi. W Hostii już jest obecny Jezus, którego przez chwilę możemy adorować w milczeniu, albo z wielką wiarą i jak najpiękniej wypowiadając w ciszy słowa, np. „Jezu, ufam Tobie!”, albo „któryś, za nas cierpiał rany...” lub inne.

Kiedy kapłan składa na korporale konsekrowaną Hostię i oddaje Jej cześć poprzez przyklęnięcie, w tym czasie pochylamy nasze głowy, na znak wielkiego szacunku dla Jezusa. Dalej, wpatrujemy się w kapłana i wsłuchujemy się w każde wypowiedziane słowo. Przy ukazaniu ludowi kielicha z Najświętszą Krwią Pana Jezusa, postępujemy tak jak wyżej.

Następnie kapłan mówi:

Podobnie po wieczerzy

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął kielich * i ponownie dzięki Tobie składając, *
podał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

**Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:
to jest bowiem kielich Krwi mojej
nowego i wiecznego przymierza,
która za was i za wielu będzie wylana
na odpuszczenie grzechów.
To czyńcie na moją pamiątkę.**

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie rozpoczyna jedną z czterech aklamacji; aklamacja pierwsza:

GC Oto wielka tajemnica wiary.

W. Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, * wyznajemy
Twoje zmartwychwstanie * i oczekujemy Twego przy-
ścia w chwale.

Następnie z rozłożonymi rękami mówi:

WK Wspominając śmierć i zmartwychwstanie Twoje-
go Syna, * ofiarujemy Tobie, Boże, Chleb życia i Kielich
zbawienia * i dziękujemy, że nas wybrałeś, * abyśmy
stali przed Tobą i Tobie służyli.

Pokornie błagamy, * aby Duch Święty zjednoczył nas
wszystkich, * przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa.

1K Pamiętaj, Boże, o Twoim Kościele na całej ziemi. *
Spraw, aby lud Twój wzrastał w miłości * razem z na-

szym Papieżem N., naszym Biskupem N. □ * oraz całym duchowieństwem.

2K Pamiętaj także o naszych zmarłych braciach i siostrach, * którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, * i o wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. * Dopuść ich do oglądania Twojej świątłości. * Prosimy Cię, zmiłuj się nad nami wszystkimi * i daj nam udział w życiu wiecznym * z Najświętszą Bogurodnicą Dziewicą Maryją, * ze świętym Józefem, Jej Oblubieńcem, * ze świętymi Apostołami, * (ze świętym N.)

Wymienia się imię świętego z dnia lub patrona.

i wszystkimi Świętymi, * którzy w ciągu wieków podobali się Tobie, * abyśmy z nimi wychwalali Ciebie

Składa rękę.

przez Twojego Syna, Jezusa Chrystusa.

Kapłan bierze patenę z hostią i kielich i podnosząc je, mówi:

WK Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie * Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

© 2004 Włocławek

5. Obrzędy Komunii

Gdy lud odpowie: Amen, kapłan stawia patenę i kielich na ołtarzu. W zależności od okresu liturgicznego kapłan ze złożonymi rękami mówi:

Nazywamy się dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy, dlatego ośmielamy się mówić:

Kapłan rozkłada rękę i razem z ludem mówi dalej:

Ojczy nasz, któryś jest w niebie, * święć się imię

Twoje, * przyjdź królestwo Twoje, * bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. * Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. * I odpuść nam nasze winy, * jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. * I nie wódź nas na pokuszenie, * ale nas zbaw ode złego.

Z rozłożonymi rękami kapłan mówi dalej:

Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego * i obdarz nasze czasy pokojem. * Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, * abyśmy zawsze wolni od grzechu * i bezpieczni od wszelkiego zamętu, * pełni nadziei oczekiwali * przyścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Kapłan składa ręce. Lud kończy modlitwę, odpowiadając:

W. Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.

Wstęp do tej modlitwy można dostosować do okresu liturgicznego. Kapłan z rozłożonymi rękami mówi głośno:

Panie Jezu Chryste, * w dniu zmartwychwstania pozdrowieś uczniów słowami: * Pokój wam. * Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, * lecz na wiarę swojego Kościoła * i zgodnie z Twoją wolą * napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności.

Składa ręce.

Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

Kapłan, rozkładając i składając ręce, mówi:

Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

W. I z duchem twoim.

Następnie, jeżeli okoliczności za tym przemawiają, diakon lub kapłan mówi:

Przeżądźcie sobie znak pokoju.

Wszyscy według miejscowego zwyczaju okazują sobie wzajemnie pokój i miłość; kapłan przekazuje znak pokoju diakonowi lub ministrantowi.

Następnie bierze hostię, łamie ją nad pateną i cząstkę wpuszcza do kielicha, mówiąc cicho:

Ciało i Krew naszego Pana Jezusa Chrystusa, * które łączy my i będziemy przyjmować, * niech nam pomogą osiągnąć życie wieczne.

W tym czasie śpiewa się lub mówi:

W. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

W. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

W. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

Jeżeli łamanie chleba trwa dłużej, można ten śpiew wielokrotnie powtórzyć. Przy ostatnim powtórzeniu mówi się: Obdarz nas pokojem.

Następnie kapłan ze złożonymi rękami mówi cicho:

Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, * Ty z woli Ojca, * za współdziałaniem Ducha Świętego, * przez swoją śmierć dałeś życie światu, * wybaw mnie przez najświętsze Ciało i Krew Twoją * od wszystkich nieprawości moich i od wszelkiego zła; * spraw także, * abym zawsze zachowywał Twoje przykazania, * i nie dozwól mi nigdy odłączyć się od Ciebie.

Albo:

Panie Jezu Chryste, * niech przyjęcie Ciąła i Krwi Twojej * nie ściągnie na mnie wyroku potępienia, * lecz dzięki Twemu miłosierdziu niech mnie chroni * oraz skutecznie leczy moją duszę i ciało.

Kapłan przykleka, bierze hostię i trzymając ją nieco podniesioną nad kielichem (bądź pateną), zwrócony do ludu, głośno mówi:

Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. * Błogostawieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

W tym czasie wpatrujemy się w ukazaną przez kapłana Hostię i kielich z Krwią Pańską i jak najpiękniej, z głębi serca i z mocną wiarą mówimy do Jezusa, który za chwilę w konsekro-

wanym Chlebie – Komunii Świętej, przyjdzie do naszych serc:
„Panie nie jestem godzien...”

Razem z ludem jeden raz dodaje:

W. Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, * ale powiedz tylko słowo, * a będzie uzdrowiona dusza moja.

Kapłan zwrócony do ołtarza mówi cicho:

Ciało Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Ciało Chrystusa. Następnie bierze kielich i mówi cicho:

Krew Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Krew Chrystusa.

Zaraz po powstaniu z klęczek, dzieci ustawiają się do przyjęcia I Komunii św. Z żywą wiarą i z głęboką czcią zbliżają się do Najświętszego Sakramentu. Po dojściu do klęcznika (parami), przyklękamy, a po powstaniu składamy obie ręce na sercu i czekamy, aby uklęknąć na klęczniku. Gdy już to uczynimy i kapłan podejdzie do nas z Komunią św., wtedy odchylamy lekko głowę do tyłu i wpatrujemy się w uniesioną przez kapłana Eucharystię (komunikant), i wsłuchujemy się w jego słowa. Kiedy powie „Ciało Chrystusa”, odpowiadamy „Amen” i otwieramy usta, lekko wyciągając na dolną wargę język, na którym kapłan położy Komunię św. Poczekajmy chwilę, aby Komunia św. rozpułyła się i dopiero wtedy ją połknijemy (spożyjemy). Po przyjęciu Komunii św. pamiętajmy o tym, że Jezus jest już w nas. Myślmy o Nim, uwielbiamy Go w sobie, choćby tak: „Jezu, kocham Cię; uwielbiam Cię; wierzę w Ciebie; ufam Tobie; zapraszam Cię, do swojego życia, itd.” Można też uwielbiać Jezusa w ciszy, której będzie towarzyszyć głęboka świadomość, że Jezus jest we mnie. Św. Franciszek, pastuszek z Fatimy, po przyjęciu Komunii św. mówił ze wzruszeniem: „Czuję, że Bóg jest we mnie.” Następnie, kiedy już wszyscy przyjmą Eucharystię, aktywnie włączamy się we wspólne dziękczynienie po Komunii.

Następnie kapłan bierze patenę lub puszkę, podchodzi do przystępu-

pujących do Komunii i każdemu ukazuje hostię, mówiąc:

Ciało Chrystusa.

Przystępujący do Komunii odpowiada:

W. Amen.

W ten sam sposób postępuje diakon, jeżeli rozdaje Komunię świętą. Jeżeli są wierni, którzy mają otrzymać Komunię pod obiema postaciami, zachowuje się obrzęd opisany w Ogólnym wprowadzeniu. Gdy kapłan przyjmuje Ciało Pańskie, rozpoczyna się śpiew na Komunię.

Śpiew na Komunię: **Pan Jezus już się zbliża; Już przyszedł Jezus ukochany; Jezu, ufam Tobie** lub inne pieśni.

Jeżeli się nie śpiewa podczas Komunii, wierni albo lektor recytują antyfonę podaną w mszale. Jeżeli tego nie czynią, antyfonę odczytuje kapłan po przyjęciu Komunii, a przed rozdzielaniem jej wiernym. Może to zrobić także po udzieleniu Komunii wiernym.

Po ukończeniu rozdawania Komunii kapłan, diakon lub akolita oczyszcza patenę nad kielichem i sam kielich. Podczas oczyszczania pateny i kielicha mówi on cicho:

Panie, daj nam czystym sercem przyjąć to, * co spożyliśmy ustami, * i dar otrzymany w doczesności * niech się stanie dla nas * lekarstwem na życie wieczne.

Oczyszczone naczynia eucharystyczne ministrant zanoszą na stół. Jeżeli naczyń jest wiele, można je zostawić na korporale na ołtarzu lub na stole i dokonać puryfikacji po Mszy. Potem kapłan może wrócić na miejsce przewodniczenia. Zależnie od okoliczności można zachować przez jakiś czas święte milczenie albo śpiewać psalm lub pieśń pochwalną na dziękczynienie po przyjęciu Komunii św.

© Wydawnictwo WAM

5a. Dziękczynienie po Komunii

Do ambonki podchodzą dzieci i wypowiadają słowa dziękczynienia po przyjętej Komunii.

Wiersz recytują:

1. **Przyszedłeś do mnie mój dobry Panie,
Jakże Ci nie dziękować?**

I to radosne z Tobą spotkanie
w mym sercu nie zachować.

2. Jezu mój dobry, Boże i Panie,
coś Królem nieba i ziemi,
niech to dzisiejsze nasze spotkanie
Serce me całkiem przemieni.
3. Błogostaw nam Jezu, daj łask swych dużo
Rodzicom, Siostram i Braciom.
A serca nasze co Cię przyjęły
miłością szczerą zapłącą.

Dzieci śpiewają: **Jezus jest tu** lub inną pieśń na dziękczynienie.

Po dziękczynieniu kapłan, stojąc na miejscu przewodniczenia albo przy ołtarzu, mówi:

P. Módlmy się.

Jeżeli poprzednio nie było milczenia, wszyscy razem z kapłanem modlą się przez jakiś czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę po Komunii; po jej ukończeniu lud odpowiada:

W. Amen.

W. Dzieci, wam...

6. Obrzędy zakończenia

W. Podziękowania...

6a. Podziękowania

Do ambonki podchodzą dzieci i wypowiadają słowa podziękowania.
W tym czasie rodzice przekazują dzieciom kwiaty, które po słowach podziękowania wręczą ustalonym osobom.

Dziękują:

Propozycja podziękowania:

Chłopiec:

Czcigodni kapłani, kochani rodzice i nasi chrzestni, drodzy nauczyciele i wychowawcy, liturgiczna służba ołtarza z panem organistą i kościelnym, nasi mili goście i wszyscy tu obecni!

W tym pięknym dla nas dniu, dzieląc się z wami naszą radością, składamy od ołtarza nasze z serca płynące podziękowania:

Dziewczynka:

Dziś prawdziwie Bóg zamieszkał w nas. Jezus żywy jest w naszych sercach! W tajemnicy konsekrowanego chleba i wina objawił miłość swą. Dziękujemy Ci, Ojcze nasz, za ten wielki dar. Tobie niech będzie chwała na wieki.

Chłopiec:

Kochani Rodzice i chrzestni!

Po Bogu to wam wszystko zawdzięczamy. Dziękujemy wam za to co uczyniliście, abyśmy jak najgodniej i jak najpiękniej przyjęli Jezusa w Komunii Świętej do naszych serc. Chcemy zawsze razem z wami przeżywać życie z Bogiem i umacniać naszą wiarę waszą wiarą. I cieszyć się waszą modlitwą za nas.

Dziewczynka:

Nasz kościół parafialny to miejsce niezwykle, bo tu w tabernakulum jest Bóg, który zawsze czeka na nas, aby nas hojnie obdarzyć swoimi łaskami. Dziękujemy wszystkim kapłanom, którzy nas do Niego prowadzą. Dziękujemy panu organiście, panu kościelnemu, ministrantom i wszystkim, którzy dbają o to święte miejsce, aby zawsze było czyste i piękne, a liturgia uroczysta.

Chłopiec:

W tym świętym miejscu pragniemy podziękować naszym katechetom, którzy cały rok trudzili się, aby nas przybliżyć do Jezusa. Z serca dziękujemy Wam! Szcze-

gólnie piękne podziękowanie składamy wszystkim nauczycielom i wychowawcom. Dziękujemy wam za waszą pracę pedagogiczną i szczególne zatroskanie o nas.

Dziewczynka:

Naszą wdzięczność wyrażamy wszystkim, dzięki którym ten dzień stał się dla nas piękniejszy od wszystkich innych.

Chłopiec i dziewczynka:

Wszystkim Bóg zapłać!

Teraz dzieci podchodzą do ustalonych osób i wręczają im kwiaty.

Jeżeli trzeba, można jeszcze podać ludowi krótkie ogłoszenia. Następnie kapłan zwrócony do ludu, rozkładając ręce, mówi:

P. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

Kapłan błogosławi lud, mówiąc:

P. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W. Amen.

W niektórych dniach i okolicznościach tę formułę błogosławieństwa poprzedza zgodnie z przepisami inna, uroczysta formuła błogosławieństwa albo modlitwa nad ludem.

Potem diakon albo sam kapłan ze złożonymi rękami, zwrócony do ludu, mówi:

P. Idźcie w pokoju Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Kapłan na znak czci całuje ołtarz jak na początku Mszy i razem z ministrantami, przyklęka przed tabernakulum z Najświętszym Sakramentem, składa należny ukłon i odchodzi do zakrystii.

Pieśń na wyjście: **Chwalcie łąki umajone.**

7. Błogosławieństwo chleba...

Po Mszy św. przed ołtarzem kapłan poświęca przyniesiony przez rodziców chleb i winogron.

Pamiętajmy, że Pan Jezus użył tego podstawowego pokarmu, aby w nim pozostać z nami; jest to najprostszy chleb i wino zrobione z winogronu.

Wszechmogący Boże, pobłogosław nas i ten + biały chleb oraz winogrona, owoce ziemi i ludzkiej pracy, którymi będziemy dzielić się podczas wspólnego posiłku.

Ty sam nauczyłeś nas tego, aby w znaku przełamania się chlebem dzielić się z innymi - a zwłaszcza potrzebującymi - miłością, życzliwością i pokojem.

Obdarz więc nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy sławili ojcowską Twą dobroć, przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Ministrant z kropidłem i wodą święconą podchodzi do kapłana, który kropi pobłogosławiony chleb i winogron.

Następnie kapłan rozdaje dzieciom poświęcony chleb oraz winogrona i zaprasza na Białe Tydzień.

Teraz można zrobić pamiątkowe zdjęcia z I Komunii św.

8. Przyjęcie pierwszokomunijne

Propozycja wspólnej modlitwy:

Wspólny posiłek (przyjęcie pierwszokomunijne) po zakończonych uroczystościach w kościele rozpoczynamy modlitwą w intencji dziecka, które przyjęło Pierwszą Komunię Świętą, całej rodziny i obecnych gości. Pamiętajmy, że Jezus przyjęty w Komunii jest w nas i wśród nas. Uczcijmy Go w rodzinie jak

najpiękniej, przez okazywanie sobie wzajemnej miłości, życzliwości, szacunku, wyrozumiałości, dobroci. W tym czasie nie poruszamy żadnych złych tematów, ale tylko te które będą przybliżały nas do Jezusa i Jego Królestwa.

Modlitwę prowadzą rodzice. W odpowiednim miejscu, przed gośćmi, stoją obok siebie, a między nimi dziecko pierwszokomunijne (w lewej ręce trzyma białą szatę, w prawej świecę chrzcielną). Matka trzyma na tacy poświęcony w kościele chleb.

Ojciec, głowa rodziny, rozpoczyna modlitwę:

P. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

Teraz ojciec zapala świecę chrzcielną, bierze ją od dziecka, podnosi do góry i głośno mówi:

P. Światło Chrystusa.

Przed modlitwą trzeba delikatnie pouczyć gości, co mają odpowiedzieć po słowach „Światło Chrystusa”. Wszyscy odpowiadają:

W. Bogu, niech będą dzięki.

Ojciec oddaje zapaloną świecę chrzcielną dziecku i robi wprowadzenie do modlitwy, np. takie:

P. Droga Rodzino i wszyscy Goście!

Dzisiaj nasze dziecko N. przyjęło po raz pierwszy Jezusa w Komunii św. Na nowo zapaliło się światło Jezusa Chrystusa w jego duszy i w całej naszej rodzinie. Wdzięczni za ten dar, razem z Wami, chcemy w tej modlitwie podziękować Bogu i prosić Go o błogostawieństwo dla naszego dziecka, rodziny i nas wszystkich tu obecnych.

Teraz wszyscy odmawiają modlitwę:

W. Ojczy nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Chwała Ojcu...

Ojciec odmawia modlitwę nad przygotowanym posiłkiem:

P. Pobłogosław, Panie Boże, nas, pobłogosław ten

posiłek i naucz nas dzielić się chlebem i radością ze wszystkimi. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Gasimy świecę chrzcielną (wcześniej od jej płomienia można zapalić świecę na stole) i wraz białą szatą kładziemy je w godnym miejscu. Matka przekazuje dziecku tacę z poświęconym chlebem i razem z mężem stają przy nim. Ojciec zwraca się do gości:

P. Rozpocznijmy nasz posiłek od poświęconego chleba i bądźmy wszyscy dla siebie dobrzy, jak dobry jest chleb.

Teraz dziecko z rodzicami podchodzą do gości, albo goście podchodzą do nich i częstują ich poświęconym chlebem. Rozpoczyna się wspólny posiłek – przyjęcie pierwszokomunijne.

Drodzy rodzice, pamiętajcie też, aby po zakończonym przyjęciu, wszystkich gości jak najpiękniej pożegnać dziękując za ich obecność i modlitwę oraz obdarować jakimś symbolicznym upominkiem.

9. etap - rodzice

9. Biały Tydzień

Poniedziałek – przynosimy kwiaty dla rodziców

Dzień wdzięczności rodzicom i wychowawcom

Podziękowania dzieci - dzieci powtarzają za księdzem

Moja kochana mamusiu i mój kochany tatusiu * jesteście dla mnie najpiękniejsi i najwspanialsii. * Po Bogu wam zawdzięczam wszystko. * Choć jestem jeszcze mały * i tyłu jeszcze rzeczy nie rozumiem * na znak wdzięczności i szacunku * całuję twoją matczyną i ojcowską dłoń. Babciu i dziadziu * bardzo was Kocham. *

Dziękuję wam, że jesteście dla mnie tacy dobrzy. *
Dziękuję moim nauczycielom i wychowawcom * za
trud pracy nade mną. * abym był mądrym i dobrym
człowiekiem. * Bóg zapłać.

Teraz dzieci podchodzą do swoich rodziców - dziękują im, całują w dłoń i wręczają kwiatek. Jeżeli jest gdzieś w pobliżu babcia i dziadzio, dzieci robią to samo. Następnie odnajdują swoją panią i również dziękują jej.

Wtorek – przynosimy krzyże

Dzień przyrzeczeń

Teraz dzieci wnoszą do góry krzyże i powtarzają za księdzem poniższy tekst:

Przyrzeczenia dziecka w dniu I Komunii Świętej.

Przyrzekam Panu Bogu i Matce Najświętszej * nie pić napojów alkoholowych * oraz nie palić papierosów * przynajmniej do pełnoletności, * a od narkotyków * powstrzymać się przez całe życie. * Ponadto będę unikał wszelkiego rodzaju zła, * które szczególnie rozsiewają media. * Pragnę przez to zobowiązanie * zadocieczyć Bogu i Matce Najświętszej * za grzechy swoje i całego świata. * Pragnę też * stać się człowiekiem silnym, * wolnym i trzeźwo myślącym, * wiernym uczniem Chrystusa * i prawym Polakiem. * Amen.

Środa

Dzień medalika

Poświęcenie medalików (cudowny medalik, szkaplerz)

K. Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

W. Który stworzył niebo i ziemię.

K. **Módlmy się.** Pobłogostaw, † Panie Boże, te medaliki i spraw, aby dla każdego, kto będzie pobożnie je nosił, były przypomnieniem godności chrześcijańskiej

i tarczą wiary przeciwko wszelkim napaściom szatańskim. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Czwartek – przynosimy religijne pamiątki z I Komunii św.

Dzień pamiątek

Poświęcenie pamiątkowych obrazków pierwszokomunijnych i wszelkich przedmiotów religijnych.

K. Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

W. Który stworzył niebo i ziemię.

K. **Módlmy się.** Boże, Twe słowo uświęca wszystko; zlej Swe błogosławieństwo na te rzeczy i spraw, niech każdy, kto z wdzięcznością będzie się nimi posługiwał zgodnie z prawem i wolą Twoją, otrzyma od Ciebie przez wezwanie świętego imienia Twojego zdrowie ciała i opiekę dla duszy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Piątek

Dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa

Dzieci otrzymują książeczki na pierwsze piątki miesiąca.

Sobota – przynosimy kwiaty dla Matki Bożej oraz swoje różańce (wszyscy z rodziny)

Dzień Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

Najważniejszym punktem tego dnia jest „Akt Oddania Rodziny Niepokalanemu Sercu Maryi” dokonany przez obojga rodziców. Jeżeli z jakiegoś ważnego powodu jeden z rodziców nie mógł przybyć na ten czas do kościoła, niech ten „Akt Oddania...” dokona podczas wspólnej rodzinnej modlitwy.

Akt Oddania Rodziny

Niepokalanemu Sercu Maryji

Niepokalana, Wszechpośredniczko łask, nieba i ziemi Królowo, Ucieczko grzesznych i Matko nasza najmiłociwsza,

ja,, klękam przed Bogiem i Tobą, Maryjo, w obecności Aniołów i Świętych, aby oddać siebie, moje dzieci **N. N.** i moją rodzinę Twojemu Niepokalanemu Sercu.

Najświętsza Maryjo Panno, oddaję Tobie całe nasze życie: plany, zamiary, pragnienia, czyny, cierpienia, dobra duchowe i doczesne, duszę i ciało, wolę i wolność, przeszłość, terażniejszość i przyszłość, godzinę śmierci i całą wieczność, a nadto moich bliskich i dzieci nienarodzone. Pod panowanie Twojego Niepokalanego Serca oddaję wszystko, co jeszcze nie należy do Ciebie.

Tobie zawierzam także to, co w naszym życiu rodzinnym jest trudne i bolesne, zwłaszcza rany zadane przez grzech i szatana, prosząc o ich uleczenie. Uwolnij i zachowaj wszystkich od zniewoleń demonicznych oraz ulecz wszelkie konsekwencje grzechów.

O Maryjo, przez Twoje Niepokalone Serce uczyn każdą chwilę naszego życia czystym aktem miłości do Chrystusa. Pragniemy pracować, modlić się i cierpieć, walczyć i umierać dla rozszerzenia Królestwa Najświętszego Serca Jezusowego. Wzbudź w nas wstręt do grzechu oraz uczyn nasze serca czystymi, mężnymi i pokornymi. Dopomóż, abyśmy stali się wiernymi uczniami i naśladowcami Jezusa. Rozwijaj w naszej rodzinie życie w łasce uświęcającej i wierność sakramentom. Wychowuj w Twojej szkole miłości, abyśmy osiągnęli świętość.

Spraw, by nasza rodzina całkowicie należała do Ciebie i wszystko czyniła z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie.

Z Tobą, Maryjo, pragniemy kochać Boga, Kościół, Oj-

czynnę i im wiernie służyć.

Niech przez Twoje Niepokalane Serce, Maryjo, w naszej rodzinie wzrasta Królestwo Najświętszego Serca Jezusowego. Amen.

Po odmówieniu Aktu oddania dzieci pierwszokomunijne z rodzicami i całą rodziną podchodzą do figury Matki Bożej Fatimskiej, aby oddać Jej hołd i uwielbienie. Odmawiając „Zdrowaś Maryjo...” rodzina podaje kapłanowi swoje różańce, który na znak miłości do Matki Bożej i łączności z modlącym się Kościołem, dotyka je do figury Matki Bożej i różańca papieskiego. W tym czasie dziecko pierwszokomunijne składa kwiaty przy figurze Maryi. Po odmówionej modlitwie rodzina pochyla głowy, a kapłan udziela im błogosławieństwa.

10. Pieśń

10. Pieśni

10. Pieśń

Bóg dobry jest

1. Bóg dobry jest, * Bóg dobry jest, * Bóg dobry jest, * dobry dla mnie jest.
2. Bóg kocha mnie, (3x) * dobry dla mnie jest.
3. Bóg światłem mym, (3x) * dobry dla mnie jest.
4. Bóg żyje w nas, (3x) * dobry dla nas jest.

10. Pieśń

Bóg jest miłością

1. Bóg jest miłością, zbawieniem darzy, * i kocha także mnie, dziecię swe.
- Ref. Więc śpiewaj duszo ma: * Bóg jest miłością, * Bóg jest miłością, miłuje mnie.
2. Jezusa posłał, wiernego Zbawcę, * aby do nieba

prowadził mnie. Ref.

3. I dał nam Matkę Swojego Syna, * aby od złego chroniła nas. Ref.
4. Kochany Jezu, Ty łzy ocierasz, * gdy serce boli, utulisz mnie. Ref.
5. Cóż oddam Panu za wszystkie dary, * którymi co dzień obdarza mnie? Ref.
6. Chcę Ciebie kochać miłością wielką, * tak długo, póki tu będę żyć. Ref.

Chwalcie łąki umajone

1. Chwalcie łąki umajone, * góry, doliny zielone. * Chwalcie, cieniste gaiki, * źródła i kręte strumyki!
2. Co igra z morza falami, * w powietrzu buja skrzydłami. * Chwalcie z nami Panią świata, * Jej dłoń nasza wieniec splata.
3. Ona, dzieł Boskich korona, * nad Anioły wywyższona. * Choć jest Panią nieba, ziemi, * nie gardzi dary naszymi.
4. Wdzięcznym strumyki mruczeniem, * ptaszęta słodkim kwileniem, * i co czuje, i co żyje, * niech z nami sławi Maryję!

Chwałę Ciebie Panie

Chwałę Ciebie, Panie i uwielbiam. * Wznoszę w górę swoje ręce * uwielbiając Imię Twe. (2x)
Bo wielkiś Ty, wielkie dzieła czynisz dziś, * nie dorówna Tobie nikt, nie dorówna Tobie nikt. (2x)

Czy wy wiecie

Czy wy wiecie, że jesteście świątynią? (3x)
Świątynią, w której mieszka Święty Duch.
Pełni mocy, wdzięczności i chwały, (3x)
Świątynią, w której mieszka Święty Duch.

Dziękuję Wam

Mamo, słyszę jak bije serce,
Tato, widzę słoneczny świat.
Mamo, Tato, jak to dobrze że jestem,
Dziękuję wam!

Ref. Dziękuję wam za radość, * za miłość, za ciepło rąk! * Dziękuję wam! * Daliście mi serce to życia znak. * Za dom, do którego się tęskni, * w którym tak dobrze być. * Dziękuję Wam! Dziękuję wam, * że pozwoliliście mi żyć.

1. Za radość z mych narodzin, * i do snu kołysanie. * Za trwanie w czas choroby * i płaczu utulanie. * To Wyście pomagali * mi stawiać pierwsze kroki, * z upadków podnosili, * chronili jak swój skarb. **Ref.**
2. Za wasze dobre oczy, * biegnące za mną wszędzie. * Za troski i kłopoty, * i myśl co zemną będzie. * To z Wami po raz pierwszy, * klękałem do pacierza. * To wyście mnie uczyli, * jak wierzyć, kochać, żyć. **Ref.**

Idzie mój Pan

Idzie mój Pan, idzie mój Pan. * On teraz biegnie, by spotkać mnie. * Mija góry, łąki lasy, * by Komunii stał się cud. * On chce Chlebem nas nakarmić, * by nasycić życia głód.

Jezu, ufam Tobie

1. Jezu, ufam Tobie. (3x)
2. Jezu, kocham Ciebie. (3x)
3. Jezu, wielbię Ciebie. (3x)
4. Jezu, zostań z nami. (3x)

Jezus jest tu

1. Jezus jest tu, Jezus jest tu! * O, wznieśmy ręce, wielbiąc Jego Imię! * Jezus jest tu!
2. Pan jest wśród nas...
3. On żyje w nas...
4. On kocha nas...

Już przyszedł Jezus ukochany

1. Już przyszedł Jezus ukochany, by leczyć wszystkie nasze rany. * Pan ziemi i jasnego nieba, * w postaci przyszedł wina, chleba.
Ref. O Jezu, Ty się łączysz z nami, * więc serca nasze Ci składamy, * Twoja miłość zawieść nas nie może, * Błogosław nam, Boże!
2. Pan prosi, stół nakryty czeka. * Bóg zniża się aż do człowieka. * Najmilsza uczta rozpoczęta, * przedziwna Jego dobroć święta. **Ref.**
3. Porzućmy grzech, co duszę plami, * by Jezus mógł się cieszyć z nami. * Nam oddał własną Krew i Ciało, * i szatę łaski śnieżnobiałą. **Ref.**

Niech będzie chwała

Niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie, * chwała i cześć Jezusowi! * Chwała, niech będzie chwała! * Tak, Jemu chwała i cześć.

O Panie, Ty nam dajesz

1. O Panie, Ty nam dajesz Ciało Swe i Krew, (2x) * do Ciebie więc idziemy wciąż radosną nucąc pieśń:
Ref. Ty jesteś Bogiem wiernym na wieczny czas!
2. Przez dar Twojego Chleba, dobry Boże nasz (2x) * rodzinę bratnią czynisz z nas, miłować uczysz nas.
Ref. Ty jesteś...
3. To Twoje miłowanie dało wolność nam. (2x) * Chwalimy święte Imię Twoje, jak uczyłeś nas.
Ref. Ty jesteś...
4. Tyś nam ukazał drogę, wyznaczyłeś szlak, (2x) * Idziemy więc, by radość nieść tam, gdzie jej światu brak.
Ref. Ty jesteś...

Ofiaruję Tobie

1. Ofiaruję Tobie, Panie mój, * całe życie me, * cały jestem Twój * aż na wieki. * Oto moje serce, przecież wiesz, * Tyś miłością mą jedyną jest.
2. Ty w ofierze swojej Panie mój * cały dajesz się, * cały jesteś mój * aż na wieki. * Oto moje serce, przecież wiesz, * Tyś miłością mą jedyną jest.
3. Tyś w ofierze Siebie Panie dał, * bym zbawiony był, * ukochałeś mnie * aż na wieki. * Każdą chwilę

Tobie oddać chcę, * Tyś miłością mą jedyną jest.

Oto jest dzień

Oto jest dzień, * oto jest dzień, * który dał nam Pan, * który dał nam Pan. * Weselmy się, * weselmy się * i radujmy się nim, * i radujmy się nim! * Oto jest dzień, który dał nam Pan, * Weselmy się i radujmy się nim! * Oto jest dzień, * oto jest dzień, * który dał nam Pan!

Pan Jezus już się zbliża

1. Pan Jezus już się zbliża, już puka do mych drzwi. * Pobiegnę Go przywitać, z radości serce drży.

Ref. O szczęście niepojęte, Bóg sam odwiedza mnie, * o Jezu, wspomóż łaską, bym godnie przyjął Cię.

2. Nie jestem godzien, Panie, byś w sercu moim był. * Tyś Królem wszego świata, a jam jest marny pył.
Ref.

3. Gdy wspomnę na me grzechy, to z żalu płyną łzy, * bom serce Twoje zranił, o Jezu, odpuść mi. Ref.

Piosenka dla rodziców

Komu po Bogu najbardziej dziękować dziś mamy?
Wiemy to dobrze - Rodzicom kochanym!

1. Mamusiu kiedyś cud się stał. * Bóg w Twoje ręce życie dał. * Pod twoim sercem moje bić zaczęło. * Że kochasz mnie od pierwszych chwil, * że kochasz tak jak nigdy nikt, * dziękując chcę zaśpiewać: * Alleluja, Alleluja (5x)

2. Ty czuwasz tato nad mým snem * i wstajesz za nim wstaje dzień, * a ja spokojnie śpię, bo jesteś blisko. * Za chleb codzienny i za moc * i za spokojny dzień i noc * dziękując chcę zaśpiewać: * Alleluja, Alleluja (5x)
3. Dobry Boże, pełen chwał, * żeś mi takich rodziców dał, * modlitwę dziękczynienia Ci przynoszę. * Za oczu mojej mamy czar * i za tatusia serca żar * dziękując chcę zaśpiewać: * Alleluja, Alleluja (5x)

Pod Twą obronę

1. Pod Twą obronę Ojczyzna na niebie, * grono Twych dzieci swój powierza los. Ref. Ty nam błogostaw, ratuj w potrzebie * i broń od zguby, gdy zagraża cios.
2. Czy toń spokojna, czy huczą fale, * gdy Ty Twe dzieci w swej opiece masz. Ref. Wznosimy modły dziś ku Twej chwale, * boś Ty nam tarczą, Boże Ojczyzna nasz.

Przepraszam Cię Boże

Przepraszam Cię Boże, skrzywdzony w człowieku. * Przepraszam dziś wszystkich was. * Żałuję za wszystko, to moja wina jest. (3x)

Sercem kocham Jezusa

Ref. Sercem kocham Jezusa, * sercem kocham Jezusa. * Zawsze będę Go kochał, * On pierwszy ukochał mnie.

1. Jest jedno Imię drogie mi, * Najdroższe w świecie

tym. * Muzyką słodką ślomię brzmi, * wpisane w sercu mym. Ref.

2. Miłości dzieje głosi mi, * miłości aż po krzyż. * Ośładza wszystkie moje dni, * do nieba wiedzie wzwyż. Ref.
3. To Jezus, mój Zbawiciel, Pan, * to o Nim śpiewać chcę. * On nam zbawienie wszystkim da, * miłuje także mnie. Ref.

Uroczysty dzień Komunii

1. Tak czekałem na te chwile, * by usłyszeć głos Twój Panie. * W sercu mym radości tyle, * miłość Twa przepętnia mnie. * Oto nastał dzień wspaniały, * pełen światła i radości, * stoję z dłońmi złożonymi, * Ciebie tylko wielbić chcę.
- Ref. Uroczysty dzień Komunii * jest największą mą radością. * Jezus żywy w moim sercu, * dziś objawił miłość swą.
2. Z Tobą pragnę się spotykać, * to dziecięce me pragnienie. * Na Twe przyście będę czekać, * nie opuszczę Ciebie, nie. * Doczekałem wielkiej chwili, * której nigdy nie zapomnę. * Przecież wiem, że to w Komunii, * tu zbawienie znajdę swe. Ref.
3. Proszę Jezu mój kochany, * otwórz serce me na wieki. * Ja Twe czyste serce kocham, * nie opuszczę Ciebie, nie. * Doczekałem wielkiej chwili, * której nigdy nie zapomnę. * Serce czyste po Komunii, * która w moim sercu jest. Ref.

Wy jesteście na ziemi

1. Wy jesteście na ziemi światłem mym, * (2x) aby ludzie widzieli dobre czyny w was * i chwalili Ojca, który w niebie jest. (2x)
2. My jesteśmy na ziemi światłem Twym, * (2x) aby ludzie widzieli dobre czyny w nas * i chwalili Ojca, który w niebie jest. (2x)
3. My jesteśmy na ziemi głosem Twym,...
4. My jesteśmy na ziemi solą Twą,...
5. Matko, pomóż na ziemi światłem być,...

Wszystko Tobie

1. Wszystko Tobie oddać pragnę * i dla Ciebie tylko żyć. * Chcę Cię, Jezu, kochać wiernie, * dzieckiem Twoim zawsze być.
- Ref. Serce moje weź, * niech Twą śpiewa cześć, * serce moje, duszę moją, Panie Jezu, weź!
2. Wszystko Tobie oddać pragnę * od najmłodszych moich lat! * Pomóż, Jezu, by mnie nie zwiódł * pokusami swymi świat! Ref. Serce moje weź...

Wznoszę ręce me wzwyż

Wznoszę ręce me wzwyż, z moich ust chwala brzmi. * Z sercem pełnym wdzięczności błogosławić Cię chcę. * Błogosławić Cię chcę, błogosławić Cię chcę. * Z sercem pełnym wdzięczności błogosławić Cię chcę.

Zobaczcie, jak wielką miłość

Zobaczcie, jak wielką miłość Ojciec ofiarował nam!

* Zobaczcie, jak wielką miłość Ojciec ofiarował nam, * byśmy dziećmi Boga mogli być! * Byśmy dziećmi Boga mogli być!